

Interpellation angående åtgärder för att säkra god levnadsnivå i Skellefteå

Den rödgröna regeringen har pekat ut Lagen om Stöd och Service (LSS) som ett område att spara pengar på. Signalpolitiken har haft effekt och bedömningarna hos myndigheter har blivit mer restriktiva. I januari 2017 lämnade jag in en interpellation till socialnämndens ordförande i ämnet. Mina frågor till honom var hur Skellefteå kommun uppfattar att regeringens nedskärning av LSS påverkar kommuninvånarna och vad Skellefteå kommun gör för att mildra situationen för enskilda individer?

Svaret som gavs vid kommunfullmäktige 170131 innebar i korthet att socialnämndens ordförande bekräftade bilden av att försäkringskassans bedömningar av ärenden som rör personlig assistens har hårdnat och att denna situation innebär fördyringar för kommunen på ca 4 mkr/år. Socialnämndens ordförande bekräftade också bilden av att den nya rättspraxisen för många kan innebära totalt sett färre beviljade stödtimmar än med tidigare rättspraxis. Däremot betonade ordföranden i sitt svar att kommunen inte kan åtgärda detta på något sätt. LSS är en rättighetslagstiftning som bygger på tillämpning av bestämmelser utifrån gällande praxis. Denna praxis styrs till stora delar av beslut från försäkringskassan eller domar i förvaltningsrätten. När gällande rättspraxis blir tuffare innebär det enligt Fahleson att kommunens bedömningar också måste vara tuffare.

Under senhösten 2017 blev opinionstrycket mot försämringarna inom LSS mycket starkt. Det ledde till att regeringen beslutade om att föreslå en tillfällig lag om stopp för de så kallade tvåårsomprövningarna för personer med personlig assistans.

Det var nödvändigt och bra av regeringen att införa detta stopp, men åtgärderna räcker inte. Dessutom hjälper det inte de personer som redan fått sin assistans indragen. Med anledning av denna otillräckliga situation är det viktigt att kommunen agerar. I början av december 2017 lämnade jag en skrivelse till kommunstyrelsen med krav på kartläggning av frågan ur ett kommunalt perspektiv.

Ytterst sett handlar denna fråga dock inte om kommunal ekonomi eller om rättssäkerhet. Den viktigaste aspekten handlar om hur livet faktiskt blir för den enskilde som får färre eller inga assistanstimmar. Det framstår som tydligt att kommunen till viss del får ta på sig kostnader och ansvar som tidigare legat på försäkringskassan. Men tydligast av allt är att det är personer med olika funktionsnedsättningar samt deras anhöriga som betalar priset för nedskärningarna. Personer som tidigare haft personlig assistans i vår kommun grubblar just nu över hur de ska kunna klara sin vardag

när kommunen beslutat att de inte får någon assistans alls. Detta gäller alltså personer som inte drabbats av något beslut från försäkringskassan, utan där det är kommunen som självständigt bedömt att assistanstimmarna ska avslås.

MED ANLEDNING AV DETTA VILL JAG FRÅGA SOCIALNÄMNDENS ORDFÖRANDE KENNETH FAHLESSON:

- Vilka åtgärder har socialnämnden vidtagit för att förhindra att personer i Skellefteå kommun ska mista personlig assistans?
- Kommer Skellefteå kommun stoppa tvåårsomprövningarna på det sätt som regeringen vill att försäkringskassan ska stoppa dem?
- Vilka åtgärder har socialnämnden vidtagit för att de personer som redan förlorat personlig assistans ska kunna återfå den?
- Vilka åtgärder har socialnämnden vidtagit för att säkra en god levnadsnivå för alla personer som ingår i LSS-lagstiftningens definitioner inom Skellefteå kommun?

**Skellefteå 180110
Andreas Westerberg (L)
Gruppledare**